

Членъ. 6.

За лажа и притворство.

Не треба, чада мои! нито да измамвате нито да лажите нѣкого. Честный человекъ всегда говори чиста-та истина. Или за да се оправдаешъ или за да убавишъ никогда да не употребишъ измама. Кой-то въ погрѣшката си прибѣгава на лажа-та, прилага на погрѣшка-та си и тая погрѣшка. Каква и ако бы была ваша-та погрѣшка, послѣдствие-то на лажа-та е да се презира праведно лажливый; защото добродѣтель-та никогдане има потреба отъ лажа. Благоразумный человекъ когда стере нѣкою неправда исповѣдова. Токмо злонаравный лаже, за да покрые свои-те пороцы. Който исповѣдова погрѣшкы-те си, не има потреба да принуждава себе си да стане возлюбленъ. Но вече го любятъ за благородна-та му истина, отъ волкото не щать зло-то му когдато погрѣши. Любете, чада мои! искренность-та. Азъ по често и по лесно прощавамъ погрѣшкы-те Ви, когда-то безъ страхъ ги исповѣдате, а не когда-то най малка-та си погрѣшка криете сосъ лажа. Що треба да криете толко погрѣшка-та си? Какво-то зло струвате ще си изяви; ако и други-те не го научать можете ли да го укрите отъ себе си? Дѣте-то, което не има добродѣтель въ сърцето си, мни какъ си управи